

Ако ма попържаш, бар' с'мекам ма попържай. Казва са на грубянитѣ.

Аз ще му го ѡзвадѣж из носѣт. Ще му направѣж нѣщо неприятно, за това що ми е направил той.

А кой хоче болѣ широко му поле. Бѣлоградчик.

Ако ма нещят в' рай в' пѣкжлат ма с'топан викат.

Ако ма не аресва, да ми не дава жена си.

Ако ма не щжт в' рай в' пѣкжл-а ми са молят.

Ако ме покарат, не че да ме уморат. Соф.

Ако ма не щеш, аз тебе дважд.

Ако ма сѣнуваш, обѣрни възгланцата и аз да та сѣнувам. Ист.

Ако ме сѣнуваш прѣвѣрни главницата и я да те сонвам. Запад.

Ако ми не дават да пѣж, да плж кой ма спира.

Ако ми не давт по голѣмата ще ма молят сѣ помалкта (дѣщерѣж).

Ако ме хватиш за брадата, не те хванем за гѣрлото Т. е по на зло мѣсто.

Ако ми е брат, не ми е ортак на весията.

Агне са в'човал не купува.

Ако ми е враг, удари щж му крак.

Ако ми е дал дял, не сѣм го изял.

Ако ми збранят да пѣж, не можт ми забрани да плачж.

Ако ми е сватя, не ми е на коматя.

Ако ми са разсѣрди, ще си обѣрнж кожух-о на опаки.

¹⁾ «Ма, та, са,» единичитѣ думи, които, в' источното нарѣче, от старий, мекий юс (ж) се прѣвращат в'а, а не в'е, както обикновенно. Всички писатели не сж се ѣще сѣгласили да се пише ме, те, се, а защото источното нарѣче и западно сж раздѣлени в' това, а че и южното под влиянето им такожде се дѣли, нѣкои умодават да се приеме за еднообразие в' писмовний език старото я, а че да го изговарят кой как ще. От источнитѣ писатели нѣкои постуянявуват, като се е приело источнѣто нарѣче за писмен език, то да се пишат и тие мѣсто имена както се изговарят в' источното нарѣче; но това мѣне още не е толкова важно,